

Галлія; Кр а с у с я паднѣла Азія, а Помп е й оста-
нѣлъ въ Римѣ и управлявъ Испанію, Африку и Македонію.

Наскорѣ 58 г. Кр а с ь погинѣлъ въ бою противъ Пар-
тіи-ты, и Цезарь покорилъ цѣлю Галлію (Францію),
воевалъ противъ Британію, разбилъ Германцы-ты подъ
царя имъ Аріовиста, кой-то былъ нападишь на Галлію,
и нарядилъ войскъ, коя-то была готова въ всяко врѣмя,
да му испълни волѣ-тъ. Успѣхъ-тъ на негово-то оружіе
уплашилъ и Сената и Помпея; зато тѣи заповѣдали Цезарю
да си распусти войскъ-тъ и да дойде въ Римъ. Цезарь
нещялъ да имъ ся покори; тѣи го прогласили за непріятель
на отечество-то си, нѣ той това само и чыкалъ. Той си
сѣбралъ войскъ-тъ, нападишь въ Италию съ намѣреніе да
накаже непріятель-ты си. Нѣ Помпей и Сенатъ-тъ побѣ-
гнали въ Епиръ, а Цезарь усвоилъ Италию и Испанію,
прогласилъ ся за консулъ, и прѣминялъ прѣзъ Адриатиче-
ско море, та трѣгнѣлъ да гони Помпея, кой-то между то-
ва былъ набралъ силну войскъ. Двѣма-та противника ся
срѣщали при градъ Фарсали въ Тессалию въ г. 48,
гдѣ-то ся пустихъ на бой; нѣ тамо Помпей, до край раз-
битъ, побѣгнѣлъ въ Египетъ, гдѣ-то го убилъ Египетскій
царь Птоломей. Цезарь като останѣлъ вече самъ повели-
тель на ренублику-тъ, постави на Египетскій прѣстолю
Клеопатрѣ, удрѣжалъ страшно обсаду отъ Птолемея
у Александрію и, освободенъ отъ Пергамскій царь, раз-
билъ Фарнака (*veni, vidi vici*: дойдохъ, видѣхъ, побѣ-
дихъ), истрѣбилъ Птолемеовы-ты приврѣженницы по Африку
и Испанію и вратилъ ся въ Римъ, гдѣ-то ся прогласилъ
за Диктаторъ и Императоръ (начальникъ надъ вой-
скъ-тъ) до животъ. Цѣла пространна-та Римска дръжава
покорявала ся на волѣ-тъ му, нѣ великій Цезарь неумѣлъ
да ся задоволи съ това; той желалъ и царскій вѣнецъ, а
то го и погубило. У срѣдца-та на Римляны-ты не была